

RIKSADVOKATEN

Justis- og beredskapsdepartementet, Lovavdelingen
Postboks 8005 Dep.
0030 OSLO

Sendes også til lovavdelingen@jd.dep.no

REF.:
201205578 ES BI/SSA/bj

VÅR REF.:
2012/01960-003 RTO/amo
300

DATO:
23.10.2012

HØRING – FORSLAG TIL ENDRING AV DEFINISJONEN AV NÅR EN HANDLING ER BEGÅTT "OFFENTLIG" I STRAFFELOVEN 1902 – YTRINGER MV. FREMSATT PÅ INTERNETT

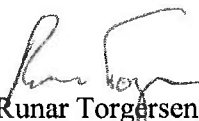
Det vises til departementets høringsbrev 12. september d.å. vedlagt høringsnotat om ovennevnte.

Riksadvokaten støtter forslaget til endring av straffeloven § 7.

Departementet tar utgangspunkt i at “[y]tringer på internett er i dag like strafferdige som ytringer fremsatt i trykt skrift” (s. 1). En er enig i at dette utvilsomt *kan* være tilfellet. Riktignok er det vel slik at ulike former for formidling på Internett, herunder i såkalte blogger, gjennomgående innebærer en lavere publiseringsterskel enn ved publisering i trykt skrift. Konteksten ytringer fremsettes i på Internett kan nok således i mange tilfeller fremstå som mindre forpliktende; publisering kan skje uten videre betenkningstid, direkte fra det private hjem, til alle døgnets tider, ikke sjelden i hurtige replikkvekslinger og kanskje med mindre tanke for det reelle potensialet for spredning av budskapet. Dette vil etter omstendighetene kunne ha betydning for tolkingen av de utsagn som fremsettes, og for bedømmelsen av forholdet til ytringsfriheten – eventuelt også for spørsmålet om forsett. Riksadvokaten ser likevel ikke dette som noen egentlig innvending mot en endring som foreslått. I straffebestemmelser som rammer ytringer bør vilkår om offentlig fremsettelse ikke tjene annen funksjon enn å avgrense kravet til spredning eller spredningspotensial. De enkelte typesituasjoner vil kunne håndteres tilfredsstillende gjennom fortolkingen av straffebestemmelsenes øvrige vilkår, overordnede rettsnormer – herunder Grunnloven og EMK – og eventuelt den alminnelige rettsstridsreservasjonen.

Riksadvokaten har ingen sterke synspunkter til spørsmålet om straffeloven § 12 bør endres. En antar imidlertid at behovet for utvidelse av straffansvaret i denne retning er nokså beskjedent. Prinsipielt synes det for øvrig ikke uproblematisk å gi norsk straffelovgivning anvendelse i utlandet for så vidt gjelder ytringer, uavhengig av formidlingsform. På denne bakgrunn er en tilbøyelig til å mene at en lovendring bør utstå til et eventuelt behov for utvidet jurisdiksjon er dokumentert for det enkelte straffebed.

Tor-Aksel Busch

Runar Torgersen
førstestatsadvokat